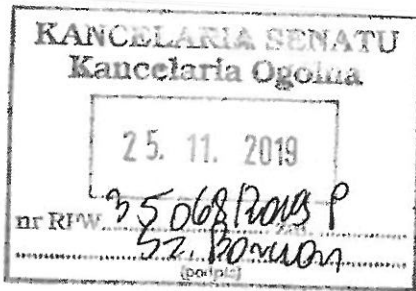

20.11.2019 r.

03980200260572
RPW/35068/2019 P
2019-11-25

Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

PETYCJA

Działając w imieniu własnym, w interesie publicznym i mając na uwadze:

1. Naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 32 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 1 i 2 oraz art. 67 ust. 1 Konstytucji RP w zw. z art. 1 Protokołu nr 1 do Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności w zw. z art. 14 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, polegające na nieuzasadnionym, dyskryminującym różnicowaniu moich uprawnień o charakterze majątkowym wynikających ze służby po roku 1990 i obniżeniu świadczeń emerytalnych należnych mi z tytułu tej służby, w stosunku do osób, które nie pełniły służby w okresie PRL oraz w stosunku do innych osób pełniących służbę wojskową w okresie PRL, w sposób naruszający zasadę równości wobec prawa; oraz działając na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014r., poz. 1195.) żądam:

zmiany zapisów ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straż Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2016 r., poz. 2270) i wyłączenie z obowiązywania jej skutków weteranów służby poza granicami państwa.

Służba wojskowa

Służbę wojskową rozpocząłem
Oficerskiej Wojsk Zmechanizowanych
pełniłem służbę w
stanowisku dowódcy plutonu.

podejmując studia w Wyższej Szkole
Po ukończeniu studiów
Dywizji Zmechanizowanej na

W okresie od
Służby Wewnętrznej początkowo
a następnie na stanowisku dowódcy kompanii patrolowo-konwojowej wydziału II
(prewencyjno-dochodzeniowego).

Pion prewencyjno-dochodzeniowy składał się w przeważającej mierze z żołnierzy służby zasadniczej, ale trzon merytoryczny stanowili podoficerowie, chorążowie i oficerowie. Wszyscy razem występując w wyróżniających się mundurach (białe pasy i białe otoki na czapkach), wykonywali takie same zadania jak obecnie wykonują żołnierze Żandarmerii Wojskowej.

Do moich obowiązków należało dowodzenie i organizacja służby pododdziału, który wykonywał następujące zadania:

Kontrolowanie przestrzegania przez żołnierzy porządku i dyscypliny w miejscach publicznych,

1. Kontrolowanie przestrzegania przepisów ruchu drogowego przez żołnierzy (pojazdy prywatne i służbowe) i pracowników wojska (pojazdy służbowe),
2. Regulacja ruchu kolumn pojazdów wojskowych,
3. Konwojowanie żołnierzy nielegalnie przebywających poza jednostką wojskową i sprawców przestępstw,
4. Konwojowanie rzeczy i dokumentów,
5. Prowadzenie poszukiwań żołnierzy podejrzanych o popełnienie przestępstwa,
6. Prowadzenie poszukiwań żołnierzy przebywających nielegalnie poza jednostką wojskową,
7. Prowadzenie poszukiwań żołnierzy, którzy zbiegli z jednostki wojskowej z bronią,
8. Prowadzenie poszukiwań utraconej broni, amunicji, materiałów wybuchowych i innych środków walki,
9. Zabezpieczenie imprez o charakterze masowym z udziałem żołnierzy,
10. prowadzenie szkoleń profilaktycznych w jednostkach wojskowych (przeciwdziałanie przestępczości i negatywnym zjawiskom w wojsku np. alkoholizm, narkomania, tzw. „fala”).

Swoje obowiązki wypełniałem zgodnie z obowiązującym prawem, etyką zawodową i regulaminami Polskich Sił Zbrojnych. Służyłem wyłącznie własnej Ojczyźnie, Polsce, takiej jaka wówczas była, uznawana przez wszystkie instytucje międzynarodowe w Europie i na świecie. Nikogo nie prześladowałem, nigdy nie wykonywałem zadań polegających na zwalczaniu opozycji demokratycznej, związków zawodowych, stowarzyszeń, kościołów i związków wyznaniowych, łamaniu prawa do wolności słowa i zgromadzeń, gwałceniu prawa do życia, wolności, własności i bezpieczeństwa obywateli. Nie byłem karany sądownie, administracyjnie lub dyscyplinarnie. Nigdy nie dopuściłem się jakiegokolwiek sprzeniewierzenia swoich powinności, jako żołnierz i obywatel.

Moja służba w Wojskowej Służbie Wewnętrznej miała charakter krótkotrwały. Biorąc pod uwagę prawie 27 lat wysługi, służba wojskowa [] oraz służba w Policji [] i mając na uwadze fakt powołania 12 września 1989 r. demokratycznego rządu Tadeusza Mazowieckiego, trwała jedynie 1 rok i 11 miesięcy. Chyba, że ktoś twierdzi, że rząd T. Mazowieckiego służył państwu totalitarnemu!

Ze służby wojskowej zostałem zwolniony na własną prośbę z dniem 7 marca 1990 roku, po kolejnym raporcie kierowanym do Ministra Obrony Narodowej, planując podjęcie służby w nowo tworzonej Policji Państwowej.

Decyzją nr _____ z dnia _____ 2007 roku Ministra Spraw Wewnętrznych nadano mi Brązową Odznakę „Zasłużony Policjant”, leg. Nr _____

Postanowieniem z dnia _____ 2008 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odznaczył mnie Medalem Brązowym Za Długoletnią Służbę, leg. Nr _____

Służba poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej

Podczas mojej służby w Policji czterokrotnie pełniłem służbę w misjach pokojowych ONZ i UE na terenie Bośni i Hercegowiny oraz Kosowa, pełne trzy lata spędziłem na Bałkanach pełniąc służbę siłach pokojowych i stabilizacyjnych **jako polski policjant**, zapewniając mieszkańcom tych krajów pokój i bezpieczeństwo.

Od _____ (dwie tury sześciomiesięczne) rozkazem Komendanta Głównego Policji zostałem delegowany do służby w misji pokojowej ONZ na terenie Bośni i Hercegowiny, UNMiBH.

Od _____ roku rozkazem Komendanta Głównego Policji zostałem delegowany do pełnienia służby na stanowisku zastępcy Dowódcy Jednostki Specjalnej Polskiej Policji w ramach Tymczasowej Misji Pokojowej ONZ w Kosowie, UNMiK.

Od _____ (dwie tury sześciomiesięczne) rozkazem Komendanta Głównego Policji zostałem delegowany do pełnienia służby w ramach misji policyjnej Unii Europejskiej EUPM na terenie Bośni i Hercegowiny.

Od _____ roku rozkazem Komendanta Głównego Policji zostałem ponownie delegowany do pełnienia służby na stanowisku Dowódcy Jednostki Specjalnej Polskiej Policji i Dowódcy Polskiego Kontyngentu Policyjnego Tymczasowej Misji Pokojowej ONZ w Kosowie, UNMiK.

Za swoją służbę w UNMiBH w 2001 r. zostałem odznaczony przez dowództwo misji ONZ w Bośni i Hercegowinie Medalem ONZ (IN THE SERVICE OF PEACE).

Za służbę w UNMiK w 2002 r. zostałem odznaczony przez dowództwo misji ONZ w Kosowie Medalem ONZ (IN THE SERVICE OF PEACE).

Za służbę w Bośni i Hercegowinie w ramach misji Unii Europejskiej EUPM zostałem w 2004 roku odznaczony medalem (The European Security Defence Policy Service Medal).

W dniu _____ 2012 r. Decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych RP nr _____ przyznano mi status weterana działań poza granicami państwa.

Decyzją Ministra Spraw Wewnętrznych nr _____ dnia _____ 2013 r. nadano mi Odznakę Honorową „Za zasługi w działaniach poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej”.

W/w ustawa objęła żołnierzy i policjantów, którym Państwo Polskie nadało status weterana. Odebrano nam emerytury w ramach odpowiedzialności zbiorowej, jakiejś politycznej zemsty, nie bacząc na zasługi i osobiste poświęcenie, za to, że godnie reprezentowaliśmy nasz kraj na arenie międzynarodowej niosąc ludziom pokój i bezpieczeństwo oraz warunki do godnego życia.

Służba w Policji

Od dnia 01.11.1990 roku pełniłem służbę w Policji, od dnia [] pełniłem służbę w Samodzielnym Pododdziale Antyterrorystycznym Policji ostatnie zajmowane stanowisko służbowe, Dowódca SPAP

Podczas swojej wieloletniej służby w pododdziale antyterrorystycznym wielokrotnie brałem udział w działaniach mających na celu: zwalczanie terroryzmu kryminalnego, zatrzymywaniu niebezpiecznych przestępców i członków zorganizowanych grup przestępczych o charakterze zbrojnym, konwojowaniu niebezpiecznych przestępców i zabezpieczeniu rozpraw sądowych, prowadzeniu poszukiwań podwodnych zwłok, a także przedmiotów pochodzących z przestępstwa i służących do jego popełnienia, zabezpieczeniu antyterrorystycznym podczas wizyt przedstawicieli władz państwowych i delegacji zagranicznych, wspieraniu innych wydziałów i jednostek Policji w działaniach wymagających wykorzystania specjalistycznego sprzętu i specjalnego wykszolenia.

Służba w pododdziale antyterrorystycznym wymagała wyjątkowych predyspozycji fizycznych i psychicznych, wymagała pełnej dyspozycyjności na czym bez wątpienia cierpiała moja rodzina, a zwłaszcza dzieci. Służba ta związana była z permanentnym narażaniem życia i zdrowia, nie tylko podczas realizacji niebezpiecznych zadań ale także podczas intensywnego i równie niebezpiecznego szkolenia z użyciem amunicji bojowej i materiałów wybuchowych. Szkolenie z taktyki i techniki antyterrorystycznej, szkolenie strzeleckie, szkolenie wysokościowe i śmigłowcowe, szkolenie pletwonurkowe, szkolenie spadochronowe, szkolenie minersko-pirotechniczne niosło ze sobą ciągle ryzyko uszczerbku na zdrowiu i utraty życia. Przez wiele lat prowadziłem szkolenie jako instruktor wykszolenia strzeleckiego, instruktor taktyki i techniki antyterrorystycznej oraz instruktor szkolenia wysokościowego (alpinistyka miejska) i ratownictwa z powietrza (śmigłowcowego). Wykonałem podczas służby w pododdziale 91 skoków spadochronowych, spędziłem pod wodą jako nurek i kierownik prac podwodnych ponad 500 godzin.

Swoje zadania i obowiązki wykonywałem sumiennie i rzetelnie oraz z pełnym zaangażowaniem, o czym świadczą kolejne oceny i opinie służbowe, otrzymane nagrody, wyróżnienia oraz odznaczenia a także kolejne mianowania na wyższy stopień i wyższe stanowiska służbowe.

Przez cały okres mojej służby w Policji nigdy nie prowadzono w stosunku do mnie żadnego postępowania dyscyplinarnego i nigdy nie byłem karany.

Postanowieniem z dnia [] 1999 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej odznaczył mnie Brązowym Krzyżem Zasługi, leg. Nr []

Art. 16. 1. Ustanowiony przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawą z dnia 23 czerwca 1923 r. Krzyż Zasługi jest nagrodą dla osób, które położyły zasługi dla Państwa lub obywateli spełniając czyny przekraczające zakres ich zwykłych obowiązków, a przynoszące znaczną korzyść Państwu lub obywatelom.

U S T A W A z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz.U. 1992 Nr 90 poz. 450)

Służąc Ojczyźnie i polskiemu społeczeństwu oddałem służbie w Policji, w wolnej demokratycznej Polsce, najlepsze lata swojego życia. Kiedy wychodziłem z domu do służby czy wyjeżdżając kolejny raz na misję, moja żona i dzieci nie wiedziały czy wrócę do nich cały i zdrowy czy nie. Kosztem życia rodzinnego i swojego zdrowia wykonywałem zadania do których nie każdy się nadawał, wymagających wyjątkowych kwalifikacji oraz szczególnych predyspozycji fizycznych i psychicznych. Wielokrotnie, z pełnym profesjonalizmem, godnie i z honorem reprezentowałem mój kraj i polską Policję na arenie międzynarodowej.

Ja ze swojego zadania wywiązałem się do końca, teraz oczekuję, że moje państwo też dotrzyma swoich zobowiązań. Za moje zaangażowanie i poświęcenie spotyka mnie „nagroda”, pozbawiono mnie emerytury wypracowanej w wolnej Polsce podczas służby w Policji, w pododdziale antyterrorystycznym i w misjach ONZ oraz Unii Europejskiej. Tylko dlatego, że przed służbą w Policji, pełniłem służbę wojskową w prewencji Wojskowej Służby Wewnętrznej. W/w ustawa objęła byłych żołnierzy prewencji Wojskowej Służby Wewnętrznej, którzy po 1990 roku podjęli i kontynuowali służbę w MSW i Policji. Nie objęła natomiast w ogóle żołnierzy WSW będących już na emeryturach oraz tych, którzy przeszli do służby w Żandarmerii Wojskowej i odeszli z niej na emeryturę. **CZY JA JESTEM OBYWATELEM DRUGIEJ KATEGORII?**

Wszelkie przewidziane przez polskie prawo odwołania złożyłem we wrześniu 2017 r do Sądu Okręgowego w Warszawie., do dzisiaj tj. 28 września 2018 r. nie doczekałem się żadnego rozstrzygnięcia. Złożyłem również we wrześniu 2017 roku stosowny wniosek w trybie art. 8a Ustawy do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, po upływie roku i po wyroku sądowym skazującym Ministra MSW za opieszałość z rażącym naruszeniem prawa, otrzymałem decyzje odmowną. Odwołałem się od tej decyzji, a Minister podtrzymał decyzje odmowną. Złożyłem skargę do WSA na decyzje Ministra. Do dnia dzisiejszego nie ma rozstrzygnięcia w mojej sprawie. Wystąpiłem również do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z petycją o wyłączenie z obowiązywania przepisów ustawy weteranów służby poza granicami państwa, petycje oddalono.

Wielokrotnie pisałem w mojej sprawie do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do Pana Marszałka Sejmu RP, do Pan Premiera RP, do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, nikt nie znalazł zrozumienia dla mojej sytuacji, nikt mi nie pomógł.

Za moją wieloletnią, wzorową i ofiarną służbę w kraju i za granicą, zostałem przez Państwo Polskie potraktowany, jak śmieć.

Nie wyrażam zgody na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję lub urzędu go obsługującego danych osobowych podmiotu wnoszącego petycję lub podmiotu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 Ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014 r., poz. 1195).